

(ΜΑΔΡΙΤΗ, 29 ΙΟΥΝΙΟΥ - 6 ΙΟΥΛΙΟΥ 1963)

ΤΟ 13^{ον} ΔΙΕΘΝΕΣ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΜΑΙΩΝ

Υπό

ΧΑΡΑΣ ΒΟΓΙΑΤΖΑΚΗ

Προέδρου του Σ.Ε.Μ.Α.

Ὁ Σ.Ε.Μ.Α., συνεχίζων τὴν δρᾶσιν του ὄχι μόνον ἐπὶ ζητημάτων στενῶς ἐπαγγελματικῶν ἀλλὰ καὶ ἐπὶ θεμάτων εὐρυτέρου ἐνδιαφέροντος, ἐφρόντισεν, ἀπὸ τοῦ ἔτους 1957, νὰ ἐγγραφῆ ὡς μέλος τῆς Διεθνοῦς Συνομοσπονδίας Μαιῶν.

Ἀκολούθως, ὁ Σ.Ε.Μ. συμμετέσχεν εἰς τὰ Διεθνῆ Συνέδρια Μαιῶν τῆς Στοκχόλμης τοῦ ἔτους 1957, ὅπου ἐξεπροσωπήθη ὑπὸ 8 Μαιῶν, τῆς Ρώμης τοῦ ἔτους 1960, εἰς τὸ ὁποῖον ἐξεπροσωπήθη ὑπὸ 7 Μαιῶν, καὶ προσφάτως εἰς τὸ Διεθνὲς Συνέδριον Μαιῶν τῆς Μαδρίτης.

Εἰς τὸ Συνέδριον τοῦτο, διαρκέσαν ἐπὶ 8 ἡμέρας, ἦτοι ἀπὸ 29ης Ἰουνίου 1963 ἕως 8ης Ἰουλίου 1963, ὁ Σ.Ε.Μ., καὶ κατ' ἀκολουθίαν αἱ Ἑλληνίδες Μαῖαι, ἐξεπροσωπήθησαν ὑπὸ εἰκοσιενναμελοῦς ἀντιπροσωπείας.

Ὁμολογῶ ὅτι ἡ προθυμία τῆς συμμετοχῆς τῶν Μαιῶν εἰς τὸ Συνέδριον ἀπετέλεσε διὰ τὴν Διοίκησιν τοῦ Σ.Ε.Μ.Α. εὐχάριστον ἐκπληξίν. Διότι, καίτοι δὲν παρῆλθον περισσότερα ἀπὸ ἕξ ἔτη ἀφ' ἧς ἐνεγράφημεν εἰς τὴν Διεθνῆ Συνομοσπονδίαν τῶν Μαιῶν, ἐδημιουργήθη ἀμέσως ἡ ἔφεσις καὶ τὸ πνεῦμα διεθνοῦς συνεργασίας ἐπὶ τῶν θεμάτων τοῦ Μαιευτικοῦ κόσμου.

* * *

Θὰ μοῦ ἐπιτρέψετε νὰ σᾶς ἐκθέσω συντόμως τὰ τοῦ Συνεδρίου τούτου. Πιστεύω ὅτι δὲν θὰ χάσετε τὸν χρόνον σας, ἂν ἔχετε ὀλίγην ὑπομονήν, διὰ νὰ ἀκούσετε ἀφ'

ἐνὸς μὲν πῶς ὠργανώθη καὶ πῶς διεξήχθη τὸ περι οὗ ὁ λόγος Συνέδριον καὶ ἀφ' ἐτέρου τί ἐλέχθη ἐν ὀλίγοις εἰς αὐτό, γύρω ἀπὸ τὰ ζητήματα τῶν Μαιῶν, ἀπὸ τὰς διαφόρους συνέδρους.

Ἡ ἀντιπροσωπεία τῆς χώρας μας ἀνέχωρησεν ἐντεῦθεν τὴν 20ὴν Ἰουνίου διὰ πούλμαν, μετὰ διαδρομὴν δὲ διὰ Γιουργο-σλαβίας - Ἰταλίας - Γαλλίας, ἐφθασε τὴν 28ην Ἰουνίου 1963 καὶ περὶ ὥραν 6ην ἀπογευματινὴν εἰς Μαδρίτην. Ἡ διαδρομὴ ὑπῆρξε θαυμασία καὶ πλουσία εἰς ἐντυπώσεις.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ, 29 ΙΟΥΝΙΟΥ 1963

Ἡ ἐπομένη ἡμέρα ἦτο ἡ ἡμέρα ἐνάρξεως τοῦ Συνεδρίου. Κατ' αὐτὴν προσήρχοντο αἱ ἀντιπροσωπείαι τῶν Μαιῶν τῶν διαφόρων χωρῶν διὰ νὰ ἐγγραφοῦν καὶ νὰ καθεύσουν τὴν χρηματικὴν συμμετοχὴν των.

Τὸ Συνέδριον διεξήχθη εἰς τὰς αἰθούσας τῆς Νομικῆς Σχολῆς τῆς Πανεπιστημιούπολεως τῆς Μαδρίτης.

Πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν Συνέδρων εἶχον ὠργανωθῆ ἐντὸς τοῦ Πανεπιστημίου Εἰδικὸν Γραφεῖον Γενικῶν Πληροφοριῶν, Τουριστικῶν Πληροφοριῶν, Γραφεῖον Ὑποδοχῆς, Γραφεῖον Τραπεζικῆς δι' ἀνταλλαγῆν χρημάτων, Ταχυδρομικόν, Τηλεγραφικόν καὶ Τηλεφωνικόν Γραφεῖον, ὡς καὶ εἰδικὸν μπάρ-καφετηρία. Ἐπίσης εἶχον ὠργανωθῆ ἐκθέσεις διαφόρων φαρμακευτικῶν εἰδῶν ὑπὸ διαφόρων ἀντιπροσωπειῶν.

Εἰς τὸ Γραφεῖον Ὑποδοχῆς ἐχορηγεῖτο εἰς ἐκάστην Σύνοδρον μία τσάντα περιέ-

χουσα καρφίτσαν τοῦ Συνεδρίου μετὰ τὸ ὀνοματεπώνυμον τῆς Συνέδρου καὶ τῆς χώρας τῆς, εἰδικῶς κατασκευασθὲν σῆμα τοῦ Συνεδρίου, συμβολίζον τὴν μητέρα καὶ τὸ παιδί, εἰδικὸν βιβλίον μετὰ ὅλας τὰς ὀμιλίας τοῦ Συνεδρίου, πρόγραμμα, προσκλήσεις διὰ τὰς διαφορὰς ψυχαγωγικὰς ἐκδηλώσεις, εἰσιτήρια διὰ τὰς διαφορὰς ἐπισκέψεις, ὡς καὶ διάφορα τουριστικὰ ἔντυπα. Συμφώνως πρὸς τὸ πρόγραμμα τοῦ Συνεδρίου, αἱ Σύνεδροι ἐχωρίστησαν εἰς δέκα ὀμάδας, δι' ἑκάστην δὲ ὀμάδα εἶχεν ὀρισθῆ μία ἀρχηγός.

Κάθε ὀμάς ἐχωρίσθη περαιτέρω εἰς ὑποὸμάδας, μετὰ ἐπὶ κεφαλῆς ὑπαρχηγούς. Ὁ λόγος τῆς τοιαύτης διαίρεσεως ἦτο ὅπως ἐπιτευχθῆ καταμερισμὸς τῆς ἐργασίας, διότι ἑκάστη ὀμάς θὰ ἀνελάμβανε ὀρισμένα θέματα, τὰ ἐκ τῆς συζητήσεως δὲ αὐτῶν συμπεράσματα θὰ ἀνεκοινοῦντο εἰς τὸ Συνέδριον.

Κατὰ τὴν πρώτην ἡμέραν, καὶ περὶ ὥραν 10 π.μ., ἐγένετο συνεδρίασις τῶν ἀρχηγῶν καὶ ὑπαρχηγῶν τῶν ὀμάδων.

Περὶ ὥραν 11ην π.μ. ἔλαβε χώραν ἡ συνεδρίασις τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς. Τὸ ἀπόγευμα τῆς ἰδίας ἡμέρας ἦτο ἐλεύθερον δι' ὅλας τὰς Συνέδρους, καὶ τὴν 10ην μ.μ. ἐγένετο δεξιῶσις τῶν μελῶν τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς.

ΚΥΡΙΑΚΗ, 30 ΙΟΥΝΙΟΥ 1963

Τὴν ἐπομένην, δευτέραν ἡμέραν τοῦ Συνεδρίου, Κυριακὴν, συνεχίσθη ἡ ὑποδοχὴ τῶν ἀντιπροσωπειῶν αἱ ὁποῖαι εἶχον βραδύνει.

Περὶ ὥραν 10.30, εἰς τὸν ναὸν τοῦ Ἁγίου Φραγκίσκου ἐγένετο θρησκευτικὴ λειτουργία καὶ ἐπικολούθησε τελετὴ ἐπὶ τῇ ἔθρονισι τοῦ νέου Πάπα. Παρίσταντο πλεῖστοι ἐπίσημοι καὶ ἀνάτατοι ἐκκλησιαστικοὶ λειτουργοί, ἦτο δὲ μία λαμπρὰ τελετὴ. Ἡ ὑπόλοιπος ἡμέρα ἦτο ἐλεύθερα διὰ τὰς Συνέδρους, δι' ἃ καὶ ἡ ἑλληνικὴ ἀντιπροσωπεία εἶχε τὴν εὐκαιρίαν νὰ μεταβῇ εἰς Τολέδο.

ΔΕΥΤΕΡΑ, 1 ΙΟΥΛΙΟΥ 1963

Τὴν Δευτέραν 1ην Ἰουλίου καὶ ὥραν 10.

45 π.μ. ἐγένετο ἡ ἐπίσημος ἑναρξίς τοῦ Συνεδρίου εἰς τὴν αἴθουσαν διαλέξεων τῆς Νομικῆς Σχολῆς εἰς τὴν Aula Magna. Ἡ κυρία αἴθουσα τοῦ Συνεδρίου εἶχε διακοσμηθῆ μετὰ σημαίας τῶν συμμετεχουσῶν χωρῶν. Περισσότερα ἀπὸ 1.000 μέλη εἶχον καταλάβει τὰς διαθέσιμους θέσεις, καθὼς ἐπίσης καὶ τὰς κλίμακας τῆς αἰθούσης.

Τῆς Συνεδριάσεως προήδρευεν ἡ Ka Ines Vinas, σύζυγος τοῦ Ἑσώτερικῶν, ὡς ἐκπρόσωπος τῆς Ἐπιτίμου Προέδρου τοῦ Συνεδρίου Καs Carmen Polo de Franco.

Ἐπίσης μετέσχον καὶ ἄλλαι ἐπίσημοι προσωπικότητες.

Κατὰ τὴν ἑναρξίν τῆς Συνεδριάσεως, ἡ Δίς Marjorie Bayes συνέστησε τὰς ἀντιπροσώπους ὅλων τῶν χωρῶν πρὸς τὸ Συνέδριον καὶ ἀκολούθως ἡ Πρόεδρος ἀπήθυνε χαιρετισμὸν πρὸς τὰ μέλη τοῦ Συνεδρίου καὶ ἠὺχαρίστησεν ὅλους ἐκεῖνους ποὺ παρέσχον τὴν βοήθειάν των διὰ τὴν σύγκλησιν τοῦ Συνεδρίου, εὐχρηθεῖσα, τέλος, διὰ τὴν εὐδῶσιν τῶν σκοπῶν αὐτοῦ ἐπ' ὠφελεία τῆς Παγκοσμίου Ὑγείας.

Ἀκολούθως ἀνεγνώσθη ὑπὸ τῆς Προέδρου Maria Garcia εὐχαριστήριον τηλεγράφημα πρὸς τὸ Συνέδριον καὶ μῆνυμα τοῦ Σεβασμιωτάτου Cicoznafi, ὅστις ἐπ' ὀνόματι τοῦ Πάπα Παύλου τοῦ VI ἠὺχαρίστησε τὸ Συνέδριον διὰ τὸ μῆνυμα εὐσεβοῦς ἀφοσιώσεως τὸ ὁποῖον τοῦ διεβιβάσθη καὶ ἀπήθυνε τὰς εὐλογίας του πρὸς τὰς Συνέδρους.

Ἀμέσως ἐν συνεχείᾳ ἡ Ἐπίτιμος Πρόεδρος τοῦ Συνεδρίου Δίς Ellen Erup, ἀφοῦ ἐξέφρασε τὰς εὐχαριστίας τῆς, ἐπέδωκεν εἰδικὸν μετάλλιον πρὸς τὴν Πρόεδρον, προσφερθὲν ὑπὸ τῶν Μαιῶν τῆς Ἰσπανίας, φέρον τὸ σῆμα τῆς Δ.Σ. καὶ τὰ ὀνόματα ὅλων τῶν Μαιῶν ποὺ διετέλεσαν Πρόεδροι.

Τὸν ἑναρκτήριον λόγον τῆς Συνεδριάσεως ἐξέφωνησεν ὁ Καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου Juan Bosch-Marín, Διευθυντὴς Προστασίας Τμημάτων Μητρότητας καὶ Παίδων τοῦ Ὑγειονομικοῦ Κέντρου τῆς Μαδρίτης, μετὰ θέμα: «Τὸ καθῆκον τῆς Μαίας ἀνὰ τὸν κόσμον τῆς σήμερον».

Μετὰ τὴν ὀμιλίαν αὐτὴν, ὁ Γενικὸς Διευ-

Ἀπὸ τὸ 13ον Συνέδριον Ἐπιστημόνων Μαιῶν εἰς Μαδρίτην (Ἰούλιος 1963).

θунτῆς Ὑγείας ἀπήρθουν ἐξ ὀνόματος τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐσωτερικῶν ἐκφράσεις εἰλικρινοῦς εὐγνωμοσύνης πρὸς τὰ μέλη τὰ διοργανώσαντα τὸ Συνέδριον καὶ πρὸς ὅλας τὰς Συνέδρους γενικῶς.

Τέλος, ἀντιπρόσωποι διαφόρων χωρῶν ηὐχαρίστησαν τὴν Ἐκτελεστικὴν Ἐπιτροπὴν διὰ τὰς προσπάθειάς της διὰ τὴν ὀργάνωσιν τοῦ Συνεδρίου, τὴν ἀριότητα ταύτης καὶ διὰ τὴν φιλοξενίαν ποὺ παρεσχέθη εἰς αὐτάς.

Θεωρῶ ἐπιβεβλημένον νὰ μὴ παραλείψω νὰ σὰς ἀναφέρω, ἵνα ἀντιληφθῆτε τὴν τελειότητα τῆς ὀργανώσεως τοῦ Συνεδρίου, ὅτι ὅλαι αἱ ὀμιλίαι μετεφράζοντο αὐτοστιγμῆ εἰς τέσσαρας γλώσσας, ὥστε ἐκάστη Σύεδρος διὰ εἰδικῶν ἀκουστικῶν νὰ δύναται νὰ παρακολουθῆ τὰς ὀμιλίαις εἰς μίαν ἐκ τῶν γλωσσῶν τούτων.

* * *

Περὶ ὥραν 16ην συνεχίζεται ἡ Συνεδρίασις, μὲ Ἐπίτιμον Πρόεδρον τὸν ἱατρὸν Agüero Garcia, Καθηγητὴν τῆς Μαιευτικῆς.

Ἐπίτιμα μέλη τῆς ἀπογευματινῆς Συνεδριάσεως ἦσαν αἱ ἀντιπρόσωποι τῆς Δανίας καὶ Οὐραγουάης.

Πρῶτον θέμα: «Ἡ Μαῖα καὶ ἡ Οἰκογένεια». Ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου, ὀμίλησεν ἡ Δίς Marian Zwiers (Ὀλλανδία), μὲ θέμα: «Ἡ ἀξία τῆς οἰκογενείας ὡς μονάδος».

Ἐν συνεχείᾳ ἀνεπτύχθη τὸ θέμα: «Ἡ φροντίς τῆς Μητέρας καὶ πῶς ἡ Μαῖα ἀνταποκρίνεται εἰς αὐτήν», καὶ

- 1) Ψυχολογικαὶ καὶ κοινωνικαὶ ἀνάγκαι:
 - α) Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐγκυμοσύνης
 - β) Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ τοκετοῦ
 - γ) Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς λοχείας
- 2) Φυσικαὶ ἀνάγκαι:
 - α) Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐγκυμοσύνης
 - β) Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ τοκετοῦ
 - γ) Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς λοχείας

Καὶ τώρα ἄς παρακολουθήσωμεν τὰ συμπεράσματα τῶν ὡς ἄνω ὀμιλιῶν.

«Ἡ σπουδαιότης τῆς οἰκογενείας ὡς μονάδος»

Ἡ οἰκογένεια ἀποτελεῖ τὴν κεντρικὴν

μονάδα εἰς τὴν κοινωνικὴν μας ζωὴν καὶ ἡ ἀξία της εἶναι τόσον μεγάλη, ὥστε ἡ ἐπίδρασίς της εἰς τὴν μετέπειτα ζωὴν τῶν μελῶν της, ὡς ἀτόμων, εἶναι ἀποφασιστικὴ.

Μία κοινωνία δὲν ἔμπορεῖ νὰ εἶναι ὑγιὴς παρὰ μόνον ὅταν ἡ οἰκογενειακὴ ζωὴ λειτουργῇ ἐπὶ τῇ βάσει πολὺ καλῶν ὄρων. Ἀποτέλεσμα τῆς ἐκβιομηχανοποιήσεως ἦτο νὰ ἐκτελεῖται ἡ λειτουργία τῆς οἰκογενείας ὑπὸ ἄλλων ὀργάνων τῆς κοινωνίας, ὑπάρχει ὅμως μία λειτουργία ἡ ὁποία εἶναι ἀδύνατον νὰ ἐκτελεσθῇ μὲ καλὰ ἀποτελέσματα, παρὰ μόνον μὲ τὴν ἔνωσιν. Αὕτη εἶναι ἡ γέννησις τῶν παιδιῶν, ἡ μόρφωσις των καὶ ἡ περιποίησις των.

Ἡ σύνθεσις τῆς οἰκογενείας, ὅπως τὴν γνωρίζομεν εἰς τὰς εὐρωπαϊκὰς χώρας, εἶναι: ἡ μητέρα, ἡ ὁποία φροντίζει τὸ σπίτι της καὶ τὰ παιδιὰ ἐφ' ὅσον αὐτὰ ἀδυνατοῦν νὰ φροντίσουν τοὺς ἑαυτοὺς των ὁ πατέρας, ὁ ὁποῖος προνοεῖ διὰ τὰς οἰκογενειακὰς ἀνάγκας καὶ ἀνατρέφει τὰ παιδιὰ ὑπὸ πλέον περιορισμένην ἔννοιαν ἀπὸ ἐκείνην τῆς μητέρας. Ἐξ αἰτίας ὅμως τῶν ἀλλαγῶν τῶν συνηθειῶν τῆς κοινωνίας, ἡ γυναῖκα ἐργάζεται ἐκτὸς τῆς οἰκίας, καὶ αὐτὸ ἔχει ὡς ἀποτέλεσμα τὴν μὴ στενὴν ἐπαφὴν μὲ τὸν σύζυγόν της καὶ τὰ παιδιὰ.

Δὲν ἐξετάζομεν ἐδῶ, βεβαίως, τοὺς ἄλλους πολιτισμοὺς μὲ τὴν διάφορον οἰκογενειακὴν σύνθεσιν.

Ὁ ταχὺς ρυθμὸς τῆς ζωῆς κάνει πολλὰ ἄτομα νὰ περιέρχωνται εἰς μεγάλην ὑπερέντασιν, καὶ τοῦτο ἀποτελεῖ πρόβλημα τὸ ὁποῖον δὲν ἔμπορεῖ νὰ λυθῇ μεμονωμένως κατ' ἄτομον.

Ὁ κύριος σκοπὸς τῶν γονέων εἶναι ἡ δημιουργία μιᾶς ὀλοκληρωμένης οἰκογενειακῆς ζωῆς, ὅπου πρέπει νὰ ἀποφεύγεται ὁ χωρισμὸς ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἀπειλεῖται ἡ οἰκογένεια καὶ νὰ καταβάλλεται προσπάθεια ὅπως ὅλα τὰ μέλη τὰ ἀποτελοῦντα τὴν οἰκογένειαν ἀπολαμβάνουν τὴν ἡσυχίαν καὶ νὰ προωθοῦν τόσον τὰς σοβαρὰς ὅσον καὶ τὰς δευτερευούσας ὑποθέσεις των.

Πάντα ὑπῆρχον προβλήματα εἰς τὴν οἰκογενειακὴν ζωὴν, δημιουργούμενα κυρίως ἀπὸ τὰς καταθλιπτικὰς συνθήκας τῆς ἐργασίας καὶ ἐν γένει διαβιώσεως, αἵτινες εἶ-

χον ὡς συνέπειαν μερίστην παιδικὴν θνησιμότητα καὶ ἀπετέλουν ἐμπόδια διὰ τὴν ἀρμονικὴν οἰκογενειακὴν συμβίωσιν. Ἡ οἰκογένεια ὡς ἐστία δὲν ἦτο πράγματι ἰδανικὴ παρὰ μόνον εἰς εὐημεροῦν περιβάλλον.

Εἰς τὸν 20ὸν αἰῶνα, ὅμως, κάθε ἐργαζόμενος ἔχει ἐν ἐλάχιστον ὄριον ἀνέσεων, ἀποτέλεσμα τοῦ ὁποῖου θὰ ἔπρεπε νὰ εἶναι ἡ σταθεροποίησις τῆς οἰκογενείας. Τοῦτο ὅμως δὲν συμβαίνει, διότι ἐπῆλθε μεγάλη χαλάρωσις τῆς πίστεως εἰς σταθεροὺς κανόνες διαβιώσεως καὶ ἐπὶ πλέον διότι ἐξησθένησεν ἡ ἐπίδρασις τῆς ἐκκλησίας ἐπὶ τοῦ ἀτόμου.

Ἐν κατακλειδί, πιστεύομεν ὅτι, μολονότι δὲν ἔμποροῦμεν νὰ ἐλπίζομεν τὰ πάντα ἀπὸ τὴν οἰκογένειαν, αὐτὸ πρέπει νὰ ἀποτελῇ τὴν βάσιν τῆς κοινωνικῆς μας ζωῆς, πρέπει νὰ ἀποτελῇ μίαν ὁμάδα τῆς ὁποίας τὰ μέλη νὰ ζοῦν μαζὶ ὡς ἓνα, μοιραζόμενα τὴν χαρὰν καὶ τὰς δυσκολίας, χωρὶς αὐτὸ νὰ ἐμποδίξῃ τὸ κάθε ἓνα ἐξ αὐτῶν νὰ ἀναπτύσῃ καὶ τὴν ἰδικὴν του προσωπικότητα.

«Ψυχολογικαὶ καὶ κοινωνικαὶ ἀνάγκαι κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐγκυμοσύνης», ὑπὸ τῆς Δίδος Alice Rombaut (Βέλγιον)

Ἡ Μαῖα τοῦ 20οῦ αἰῶνος, διὰ νὰ εἶναι εἰς τὸ ὕψος τοῦ ἔργου της, πρέπει νὰ ἔχη ἐπιπρόσθετον ἐκπαίδευσιν, ἡ ὁποία θὰ τῆς ἐπιτρέψῃ νὰ ἀντιμετωπίσῃ προβλήματα ὡς τὰ κατωτέρω:

α) Τὴν ἔλλειψιν τροφῆς κατὰ τὰς περιόδους τῆς σπάνις τροφίμων αἱ ὁποιαὶ ἔπονται πολέμων καὶ πολιτικῶν διαταραχῶν.

β) Τὰ προκαλούμενα ἀπὸ τὰς οἰκογενειακὰς καταστάσεις. Εἶναι σημαντικὸν ὅπως ἡ μέλουσα μητέρα ἔχη ἐκείνας τὰς ἐπαφὰς αἱ ὁποιαὶ εἶναι ἀπαραίτητοι ὥστε τὸ παιδί νὰ εἶναι εὐπρόσδεκτον ἀπὸ τὴν στιγμὴν τῆς γεννήσεώς του.

γ) Τὰ σχετικὰ μὲ τὴν νομοθεσίαν ἐργασίας, καὶ ἰδιαιτέρως τὰ ἀφορῶντα εἰς τὴν προστασίαν τῆς μητρότητος.

δ) Τελευταῖον, τὸ βαρὺ καὶ συχνὸν πρόβλημα τῆς μητρότητος τῶν ἀνυπάρχοντων γυναικῶν.

Δι' ὅλους αὐτοὺς τοὺς σκοποὺς ἡ Μαῖα δὲν ἀρκεῖ ὅπως ἀπὸ τεχνικῆς πλευρᾶς εἶναι καλῶς κατηρτισμένη, ἀλλὰ πρέπει ἐπίσης νὰ

κατέχη ἐπαρκῆ κοινωνικὴν ἐκπαίδευσιν πρὸς ἐπιτυχῆ διεκπεραίωσιν τοῦ ἔργου τῆς εἰς τὴν κοινωνίαν εἰς τὴν ὁποίαν ζῆ.

«Ψυχολογικαὶ καὶ κοινωνικαὶ ἀνάγκαι κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ τοκετοῦ», ὑπὸ τῆς Κας Anne Springborn (Γερμανία)

Ἡ ἀναμονὴ τοῦ παιδιοῦ εἶναι πρόβλημα τὸ ὁποῖον ἐπηρεάζει ὄχι μόνον τὴν μητέρα ἀλλὰ καὶ ὅλα τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας.

Ὅλοι συναγωνίζονται εἰς συμβουλάς πρὸς τὴν ἔγκυον καὶ ἔχουν ὡς σκοπὸν πῶς νὰ βοηθήσουν αὐτὴν νὰ φέρῃ εἰς πέρας τὴν ἀποστολὴν τῆς.

Κατ' οὐσίαν, ἡ παλαιότερα ἀντίληψις τῆς μητρότητος ὡς ἀποστολῆς σιγὰ-σιγὰ ἐξαφανίζεται. Αἱ Μαῖαι δύνανται νὰ ἐκτιμῆσουν πὼς ἐνίοτε, ἐνὼ ἀναμένεται τὸ εὐτυχὲς γεγονός γεννήσεως τοῦ παιδιοῦ, αὐξάνει ἡ σημασία ὠρισμένων ἰδεῶν αἱ ὁποῖαι προσέρονται ἀπὸ ὑπερεκτίμησιν ὑλικῶν πραγμάτων.

Ἄλλὰ ἄς προβῶμεν εἰς μίαν αὐτοκριτικὴν.

Εἴμεθα ἡμεῖς αἱ Μαῖαι ὅπως μᾶς φαντάζονται οἱ ἰδεολόγοι; Εἴμεθα ἔτοιμοι νὰ βοηθήσωμεν τὸν πλησίον μὲ ὄλην τὴν δυνάμιν μας; Ἐχομεν τὸν χρόνον ὥστε νὰ δώσωμεν τὴν βοήθειάν μας; Ἐχομεν καὶ ἡμεῖς ἐπίσης κυριευθῆ ἀπὸ τὴν ἀνησυχίαν τοῦ νὰ κερδίσωμεν χρήματα;

Ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν ἔχομεν διδαχθῆ ὅτι ἡ κυ-

ρία ἀποστολὴ τῆς Μαίας εἶναι νὰ μένη ἡρεμὰ καὶ πάντα νὰ ἐπαγρυπνῆ. Παρὰ τὴν πρόδοον τῆς ἰατρικῆς, τεχνικῆς, καὶ τὴν ἔλλειψιν χρόνου εἰς τὴν καθημερινὴν μας ζωὴν, ἐκτὸς τῶν προαναφερθέντων προσόντων τὰ ὁποῖα κάθε Μαῖα πρέπει νὰ ἔχη, ἀκόμη ἐπιβάλλονται: καλωσύνη, ὑπομονή, κατανόησις καὶ ἀγάπη.

Ἡ εὐγενικὴ καὶ ἡρεμὴ ἐπιρροὴ ἔχει σωτήριον ἀποτέλεσμα εἰς τὴν πορείαν τῶν πόνων, ὡς ἐπίσης καὶ εἰς τὴν ἐμπιστοσύνην τῆς λεχωίδος.

Ὅλα αὐτὰ εἶναι γνωστὰ εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἀσχολοῦνται μὲ τὴν προετοιμασίαν τῆς ψυχολογικῆς προφυλάξεως τοῦ τοκετοῦ.

Δὲν εἶναι ἀσύνθετος τὸ φαινόμενον διὰ μίαν γυναῖκα ἡ ὁποία στερεῖται καλῆς παρακολουθήσεως, τὸ ὅτι ὁ χρόνος τῆς μητρότητος ἢ τῆς ἀρχῆς αὐτῆς, νὰ εἶναι περίοδος κρίσεως, ἢ ὁποία κορυφοῦται τὴν στιγμὴν τοῦ τοκετοῦ. Αἱ μέλουσαι μητέρες εἰς τὴν Μαῖαν ἀναφέρουν ὅ,τι αἰσθάνονται, ζητοῦσαι ἀνακούφισιν, δι' αὐτὸ εἶναι καθήκον μας ὅπως προσφέρωμεν καθοδήγησιν εἰς αὐτάς. Ἡ ἀμοιβαία κατανόησις εἶναι ἡ γέφυρα ἢ συνδέουσα τὴν Μαῖαν μὲ τὴν οἰκογένειαν.

Αὐτὰ ὅμως τὰ ψυχολογικὰ προβλήματα εἶναι μικρᾶς σπουδαιότητος συγκρινόμενα μὲ οἰκονομικὰ μορφήν κοινωνικῆς στερήσεως.

Τοιαύτης μορφῆς π.χ. εἶναι ἡ περίπτωσις τῆς ἀτελοῦς οἰκογενείας. (Συνεχίζεται)

ΜΙΑ ΓΝΩΜΑΤΕΥΣΙΣ

ΤΟΥ ΑΝΩΤΑΤΟΥ ΥΓΕΙΟΝΟΜΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

Ἄριθμὸς Γνωματεύσεως 571

2) Τὸ Συμβούλιον, λαβὼν γνῶσιν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 162 ἐγγράφου τοῦ Συλλόγου Ἐπιστημόνων Μαιῶν, σχετικῶς μὲ τροποποιήσιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 1854/64 γνωματεύσεως τοῦ Α.Υ.Σ.,

Ἄκουσαν τὴν εἰσηγήσιν τοῦ κ. Λούρου ἔχουσαν οὕτω :

Εἰσήγησις κ. Λούρου

Θεωρῶ σκόπιμον ὅπως κατὰ τὸ 3ον ἔτος τῆς σπουδῆς τῶν Μαιῶν διδάσκονται αὐταὶ ἐπὶ ἐξάμηνον ἐν ταῖς οἰκείαις Σχολαῖς τὴν ψυχοπροφυλακτικὴν μέθοδον τοῦ τοκετοῦ ὡς ὑποχρεωτικὸν μάθημα.

Ὡς πρὸς τὰς Γυμναστρίας, νομίζω ὅτι δὲν εἶναι δυνατόν νὰ στερηθῶν αὐταὶ τοῦ δικαιώματος τῆς γυμναστικῆς τὸ ὁποῖον παρέχεται εἰς αὐτάς ὑπὸ

τοῦ ἐπαγγέλματός των. Ἀπαραίτητον ὁμοῦ θεωρῶ ὅπως καὶ αὐταὶ ὑποβάλλονται εἰς τὰς Σχολὰς Μαιῶν εἰς βήθηνον διδασκαλίαν καὶ ἀσκήσιν τῆς εἰδικῆς ψυχοπροφυλακτικῆς μεθόδου τοῦ τοκετοῦ πρὶν ἢ ἐπιτραπῆ εἰς αὐτάς ἡ ἐπαγγελματικὴ ἐφαρμογὴ τῆς μεθόδου.

Συζητήσαν σχετικῶς,

Ἀποφάινεται

Ὅτι ἐκ τῆς εἰσηγήσεως τοῦ Καθηγητοῦ κ. Λούρου δὲν προκύπτει τὸ δικαίωμα τῶν Γυμναστριῶν ὅπως ἀναλαμβάνουν τοκετοῦς, ἀλλ' ἀπλῶς νὰ ὑποβοηθοῦν τὸ ἔργον τῶν Μαιῶν διὰ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς εἰδικῆς ψυχοπροφυλακτικῆς μεθόδου τοῦ τοκετοῦ, ἐκτὸς ἐὰν αὐταὶ εἶναι παρὰλλήλως καὶ πτυχιούχοι Μαῖαι.

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ ΤΟΥ Α.Υ.Σ.